

Niccolo Ammaniti, « Άννα»
εκδόσεις Μεταίχμιο

Με αφορμή ένα ερώτημα σε βιβλιοσμάδα να προτείνουμε ένα βιβλίο για παιδί 13 ετών που διαβάσει (!) όλα τα είδη (το θαυμαστικό πράγματι αξίζει γιατί είναι δύσκολη η αποτοξίνωση από τον εθισμό του κινητού), έφερα στο νου μου ένα ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟ βιβλίο, όχι μόνο για εφήβους αλλά και, κυρίως, για ενήλικες που θέλουν να κατανοούν τους εφήβους.

Πρόκειται για το μυθιστόρημα του Niccolo Ammaniti, « Άννα», εκδόσεις Μεταίχμιο.

Η υπόθεση εξελίσσεται στη Σικελία το 2020.

Η «Κόκκινη», ένας θανατηφόρος ιός, έχει χτυπήσει όσους έχουν περάσει το κατώφλι της εφηβείας. Δεν υπάρχει ούτε ένας ενήλικας ζωντανός. Ένα δεκατριάχρονο κορίτσι περιπλανιέται σε καμένους κάμπους, μυστηριώδη δάση, κουφάρια εμπορικών κέντρων και ερημωμένες πόλεις, σε ένα απέραντο ρημαγμένο τοπίο που λυμαινόνται η ίδια η φύση και άγριες συμμορίες. Η Άννα, με οδηγό της το τετράδιο με τις οδηγίες επιβίωσης που της άφησε η μητέρα της, αναζητά τον απαχθέντα αδερφό της και προσπαθεί να γλιτώσει από τον όλεθρο που παραμονεύει σε κάθε της βήμα. Μέρα με τη μέρα ανακαλύπτει πως οι κανόνες του παρελθόντος δεν έχουν πια καμία ισχύ. Τώρα η ίδια είναι αναγκασμένη να φτιάξει μόνη της τους δικούς της κανόνες.

Ο Νικολό Αμανίτι μάς συστήνει την Άννα, το πιο σπαραχτικό μυθιστόρημά του, όπου μέσα από τον θάνατο της βεβαιότητας εφορμά η ασυγκράτητη δύναμη της ζωής. Γιατί, όπως ανακαλύπτει η Άννα, η «ζωή δεν μας ανήκει, μας διαβαίνει». Είχα διαβάσει σε μία συνέντευξή του την άποψη ότι «οι συγκρούσεις προκαλούν ιστορία». Και ναι, στο μυθιστόρημά του αυτό η ιστορία χτίζεται μέσα από τις συγκρούσεις. Επίσης, κατά την επίσκεψή του στην Ελλάδα είχε ερωτηθεί γιατί είχε επιλέξει ένα μυθιστόρημα όπου οι πρωταγωνιστές ήταν έφηβοι. Η γνώμη του ήταν ότι οι έφηβοι αποτελούσαν τους τέλειους πρωταγωνιστές μιας ιστορίας επειδή δεν είναι εύκολο να ερμηνεύσεις το μυαλό ενός εφήβου και επειδή δεν είναι εύκολο να αποκωδικοποιήσεις τι τελικά θα γίνει ή τι θέλει ο έφηβος να γίνει. Επειδή ο θανατηφόρος ιός είναι ο ουσιαστικός πρωταγωνιστής της πλοκής, μου θύμισε κάπως το «Περί τυφλότητας» του Σαραμάγκου. Κανόνες επιβίωσης που πρέπει να υιοθετήσουν έφηβοι σε έναν κόσμο που έχει διαλυθεί. Έχει σασπένς, αγωνία, θέλεις να δεις τι θα γίνει παρακάτω.

Και, για μένα, το κυριότερο: Η ΑΔΕΛΦΙΚΗ ΑΓΑΠΗ. Η τελευταία του σελίδα, τόσο αισιόδοξη, με έκανε να κλαίω μια ολόκληρη μέρα.

Μετάφραση: Δήμητρα Δότσιη

Niccolò Ammaniti

ANNA

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ